

Linderonde in het Heverleebos

In de westelijke helft van het Heverleebos, net over de grens in Oud-Heverlee, is op het LiDAR-beeld een opmerkelijke structuur te zien die duidelijk door de mens is aangelegd (Figuur 36). Het gaat om een ronde heuvel met drie duidelijke trappen, die aan weerszijden geflankeerd wordt door een uitgegraven gracht. Aan de noordzijde wordt de gracht onderbroken door een smalle verbinding, maar aan de zuidzijde omsluit hij de heuvel volledig. De diameter van de heuvel (inclusief de trappen) bedraagt 50 m. De grachten aan de westzijde zijn zo'n 50 m lang, terwijl aan de oostzijde de noordelijke gracht 70 m lang is en de zuidelijke 20 m. Een bezoek ter plaatse leert dat de heuvel ongeveer 6 m hoog is en dat de grachten zo'n 2,5 m diep zijn uitgegraven. De volledige constructie, een van de opmerkelijkste structuren in het Heverleebos, staat bekend als de Linderonde.



Figuur 36. LiDAR-beeld van de Linderonde in het Heverleebos

De Linderonde vormt een van de bekroningen van het landschapspark (en tegelijk ook jachtgebied) bij de kasteeltuinen die hertog Lodewijk Engelbert van Arenberg tussen 1727 en 1769 liet aanleggen in het Heverleebos en het meer zuidelijk gelegen Meerdaalwoud^{1,2}. Beide bossen kwamen in het bezit van de



Figuur 37. Uittreksel uit de Ferrariskaart van de omgeving van de Linderonde. De getrapte opbouw van de heuvel en het verloop van de grachten is bijzonder duidelijk aangegeven.

Wie vandaag via de Parnassusbergdreef over de Linderonde wandelt, krijgt amper een indruk van de grootsheid van de structuur (bovenste foto in Figuur 38). Het plateau op de top van de heuvel is vlak en lijkt eerder op een lokaal open graspleintje in het bos. Van een wijds uitzicht over de omgeving is helemaal geen sprake meer: het bos is langs alle kanten hoog opgeschoten en zeker in de zomer waant men zich volledig in het bos. Wie echter na het verlaten van de centrale heuvel de Parnassusbergdreef verder volgt en naar links en rechts kijkt, ziet wel nog duidelijk de grachten liggen en met enige moeite ook de drie trappen in de centrale heuvel. De grachten zelf zijn intussen ook al vrij sterk begroeid geraakt (onderste foto in Figuur 38), maar kunnen nog gemakkelijk gevolgd worden in het reliëf. De structuur van de Linderonde zelf is te groot om ter plaatse in één enkele oogopslag nog als dusdanig te kunnen worden herkend; naast de Ferrariskaart is het LiDAR-beeld momenteel de enige weergave waarop de grootsheid van de structuur in zijn geheel tot zijn recht komt.

Figuur 38. De Linderonde in het Heverleebos

Boven: Het plateau op de top van de Linderonde lijkt vandaag eerder op een lokaal open graspleintje in het bos. Van een wijds uitzicht over de omgeving is helemaal geen sprake meer.

Onder: De grachten van de Linderonde zijn sterk begroeid geraakt

